

Parempi Lehtori kirii ulkokaarteesta (Hevonen on hyvä lehtori)

Hevonen ja esiintyminen -kurssilla Taideyliopisto teatterikorkeakoulussa hevonen toimi esiintymisen opettajana. Eläimet voivat ottaa vastuun taiteellisen tiedon tuottamisesta, kun niille annetaan mahdollisuus. Taideyliopistolle aloite toislaajisesta taidepedagogiikasta olisi urauurtavaa brändityötä. Kurssin apuopettajien Pietari Kylmälän ja Eero Yli-Vakkurin mielestä uusien lajikumppanuuksien hakeminen on taiteen elinehto.

Taiteen akateemikko **Outi Heiskanen** nimesi suomenhevosruuna **Toivotun Pojan** dosentiksi toukokuussa 2014. Hevonen sai opetusoikeuden Bellinin akatemiaan, joka on 1970-luvulla aktiivisesti toiminut taiteellinen opintopiiri. Hevosen akateeminen ura alkoi. Seuraavana syksynä se laajensi pestinsä TEAKiin *Hevonen ja esiintyminen* -kurssin opettajaksi. Opetukseen osallistui kymmenkunta taitelijaa. Hevonen on nerokas opettaja.

Taideyliopiston kannattaa *headhuntata* hevonen lehtoriksi! Joukkojenhallintatehtävissä kahdeksan ratsupoliisia vastaa sataa maasta toimivaa, ja taideyliopistojen kilpailutilanteessa yksi hevonen vastaa kymmentä lehtoria! Tuloksena voisi olla maailman mittakaavassa ainutlaatuisen toislaajissensitiivisen pedagogiikan kehittyminen. Hevonen on kannattava kumppani taiteelliselle työlle, sillä se on koodattu kulttuurimme visuaalisiin järjestyksiin. Ratsastavat arvohenkilöt ovat tuttu teema veistoksissa ja sota-aiheisissa maalauksissa. Ei-inhimillisten kumppanuuksien luominen on ekokatastrofiin varautuvassa maailmassa taiteen tekemisen edellytys. Hevosen rinnalla oleminen luo ihmisen ja ympäristön keskinäisiä riippuvuuksia.

Kurssin toiminta lomittui Etelä-Espoon ratsastuskoulun talliarkeen. Sen aikana ei pyritty kouluttamaan lisää ratsastustaitoisia esiintyjä taidespektaakkeleihin. Ryhmä joutui neuvottelemaan taiteellisista prosesseista hevosten sekä muiden tallilla olleiden henkilöiden kanssa. Vaihtokaupassa talli muuttui esitystilaksi. Paikan kriittinen luenta mm. paljasti hevostytöt aktiivisiksi liminaalihahmoiksi, jotka asettuvat luonnon ja kulttuuristen toimien väliin. Taiteelliselle toiminnalle vierasta ympäristöä tulkittiin hetkellisesti teoksena.

Hevoslehtori haastaa seiniensä suojiin käpertyvät taidelaitokset. Sen opetusta ei ole järkevää rajata harjoitus- tai luentosaleihin. Luokan on seurattava eläintä, jolloin ympäristön muutokset, sää ja muut eliölajit vaikuttavat oppimiskokemukseen. Tätä kautta oppii valpasta ympäristösuhdetta. Hevosta ei tunnu haittaavan toimiminen lähiön kupeessa tai tehtaiden piippujen varjossa. Hevosen muuttuva suhde elinympäristöönsä perustuu verkostojen rakentamiseen muiden lajien kanssa. Se ei pyri omavaraisuuteen vaan tarvitsee lauman. Se on *vertaisvarainen* ja kutsuu yleisöä kumppanikseen.

Vaaratilanteiden välttämiseksi opettajan ja oppilaan välisen kunnioituksen on oltava molemminpuolista. Kunnioitus ei tarkoita samastumista, vaan lajien erityislaatuudet on tunnistettava ja niistä on muistutettava itseään jatkuvasti. Huomion lipsumisen tuntee nahoissaan, kun hevonen astuu varpaille. Kivun uhka voi johtaa pelkotiloihin, jotka purkautuvat helposti kontrollia tavoittelevana fyysisenä vallankäyttönä. Jotta hevoslehtoraatti saisi loivan lähdön, se kannattaa perustaa tanssitaiteen laitoksen yhteyteen, jotta oppilaat voivat väistää eläintä sulavasti.